Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjunde avdelningen)

den 16 oktober 2025 *

”Begäran om förhandsavgörande – Antidumpning – Utvidgad antidumpningstull – Import av vissa cykeldelar med ursprung i Kina är befriad – Import av små mängder av småskaliga aktörer är befriad – Tröskel på 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel som deklareras för fri omsättning av en part eller levereras till parten”

I mål C-659/24,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen, Tyskland) genom beslut av den 14 maj 2024, som inkom till domstolen den 9 oktober 2024, i målet

A-GmbH & Co. KG

mot

Hauptzollamt C,

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden F. Schalin (referent) samt domarna M. Gavalec och Z. Csehi,

generaladvokat: A. Biondi,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– A-GmbH & Co. KG, genom U. Reimer, Steuerberater,

– Europeiska kommissionen, genom G. Gattinara och R. Pethke, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: tyska.

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 14 c i kommissionens förordning (EG) nr 88/97 av den 20 januari 1997 om bemyndigande av att import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina befrias från utvidgning genom rådets förordning (EG) nr 71/97 av den antidumpningstull som införs genom rådets förordning (EEG) nr 2474/93 (EGT L 17, 1997, s. 17), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 512/2013 av den 4 juni 2013 (EUT L 152, 2013, s. 1) (nedan kallad förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan A-GmbH & Co. KG (nedan kallat det importerande företaget) och Hauptzollamt C (huvudtullkontor C, Tyskland) rörande villkoren för import till Europeiska unionen av vissa cykeldelar med ursprung i Kina vilka är befriade från utvidgad antidumpningstull.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EG) nr 71/97

3 Europeiska unionens råd antog förordning (EEG) nr 2474/93 av den 8 september 1993 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av cyklar som har sitt ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av preliminär antidumpningstull (EGT L 228, 1993, s. 1).

4 För att undvika kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning nr 2474/93 genom import av cykeldelar med ursprung i Kina som används vid montering av cyklar i unionen, antog rådet förordning (EG) nr 71/97 av den 10 januari 1997 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införs genom förordning (EEG) nr 2474/93 på cyklar som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa cykeldelar från Folkrepubliken Kina, samt om uttag av den utvidgade tullen på sådan import som registrerats enligt förordning (EG) nr 703/96 (EGT L 16, 1997, s. 55).

5 I skäl 38 i förordning nr 71/97 anges följande:

”Som användning för särskilda ändamål, vilket utgör skäl till att importen bör befrias från antidumpningstullen, skall räknas i) monteringsverksamhet som befunnits inte utgöra kringgående, och ii) användning av essentiella cykeldelar i små kvantiteter av småskaliga tillverkare, särskilt för ersättningsändamål, varvid användningen skall antas inte utgöra kringgående. I det senare fallet är importen av essentiella cykeldelar av relativt begränsad ekonomisk betydelse, och det är osannolikt att den kan undergräva verkan av den gällande tullen vad beträffar de kvantiteter cyklar som kan tillverkas av sådana importerade delar enligt artikel 13.2 c i grundförordningen.

För att tillåta mellanhänder som inte direktimporterar essentiella cykeldelar att köpa dessa delar från importörer och sälja dem vidare till icke-kringgående monteringsföretag, bör även sådana transaktioner övervakas inom ramen för systemet för kontroll av användning för särskilda ändamål.”

6 I artikel 3.1 och 3.2 andra strecksatsen i denna förordning föreskrivs följande:

”1. Kommissionen skall, efter samrådet med rådgivande kommittén, i en förordning anta de bestämmelser som är nödvändiga för att bemyndiga befrielse från den tull som utvidgas genom artikel 2 för import av essentiella cykeldelar som inte kringgår den antidumpningstull som införs genom förordning (EEG) nr 2474/93.

2. Kommissionsförordningen skall särskilt innehålla bestämmelser om

…

– bemyndigande av befrielse och kontroll av import av essentiella cykeldelar, särskilt av mellanhänder eller med avseende på deras användning i små mängder av småskaliga aktörer.”

Förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013

7 I skälen 3 och 4 i förordning nr 88/97 anges följande:

”(3) Denna förordning bör ge berörda parter tydlig vägledning om hur systemet för befrielse kommer att fungera. Den bör särskilt innehålla tydliga bestämmelser för hur viss import av essentiella cykeldelar kan befrias från den utvidgade tullen och hur bemyndigande av sådan befrielse kan erhållas.

(4) …

… direktimport av essentiella cykeldelar [bör] befrias från den utvidgade tullen om de deklareras för fri omsättning av ett monteringsföretag som befriats av kommissionen eller på ett sådant företags vägnar.

… import av essentiella cykeldelar [skall] också befrias från den utvidgade tullen om den medges inom ramen för kontroll av användning för särskilda ändamål och om cykeldelarna slutligen levereras till ett befriat monteringsföretag eller om de deklareras för fri omsättning eller levereras till en part i begränsade kvantiteter. Det är i detta sammanhang lämpligt att i tillämpliga delar använda den befintliga mekanismen för kontroll av användning för särskilda ändamål …. Om färre än 300 enheter i månaden av någon typ av essentiella cykeldelar deklareras för fri omsättning av eller levereras till en part är sådan import av essentiella cykeldelar av begränsad ekonomisk betydelse, och det är inte troligt att den kan undergräva verkan av den tull som införs genom förordning (EEG) nr 2474/93. Den bör därför antas inte utgöra kringgående.

…”

8 I artikel 14 i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, med rubriken ”Befrielse under förbehåll att kontroll av användning för särskilda ändamål sker”, föreskrivs följande:

”När import av essentiella cykeldelar deklareras för fri omsättning av någon annan än en befriad part skall, med verkan från och med dagen för referensförordningens ikraftträdande, den befrias från tillämpning av den utvidgade tullen om den deklareras i enlighet med Taric-strukturen i

bilaga III och på de villkor som fastställs i artikel 82 i [rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1)] och artiklarna 291–304 i förordning (EEG) nr 2454/93 som skall gälla i tillämpliga delar, och om

a) de essentiella cykeldelarna levereras till en part som befriats i enlighet med artiklarna 7 eller 12, eller

b) de essentiella cykeldelarna levereras till en annan innehavare av ett tillstånd som avses i artikel 291 i förordning (EEG) nr 2454/93, eller

c) varje månad färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel antingen deklareras för fri omsättning av en part eller levereras till parten. Antalet delar som deklareras av eller levereras till en part ska beräknas på grundval av antalet delar som deklareras av eller levereras till samtliga närstående parter eller till parter som har kompensationsarrangemang med den parten, eller

d) de essentiella cykeldelarna är avsedda att användas vid montering av cyklar försedda med hjälpmotor (Taric-tilläggsnummer 8835).”

Förordning nr 88/97, i dess lydelse enligt genomförandeförordning (EU) 2023/611

9 I artikel 15.2 i förordning nr 88/97, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/611 av den 17 mars 2023 (EUT L 80, 2023, s. 67), föreskrivs följande:

”Om de parter som avses i punkt 1 konstateras ha deklarerat för fri omsättning eller tagit emot leveranser av kvantiteter av essentiella cykeldelar som överstiger den tröskel som anges i artikel 14 c, eller om de inte samarbetar vid undersökningen, ska de inte längre antas ligga utanför räckvidden för artikel 13.2 i [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21)], och varje bemyndigande av befrielse som beviljats dessa parter ska återkallas retroaktivt. …”

Genomförandeförordning 2023/611

10 Skälen 23–25 i genomförandeförordning 2023/611 har följande lydelse:

”(23) En tullbefrielse bör också återkallas om det konstateras att en befriad part kringgår den utvidgade tullen, bland annat genom att undergräva tullens positiva verkningar genom att importera betydande kvantiteter. Artikel 14 c i förordning [nr 88/97, i dess lydelse från år 2013] låter förstå att tullens positiva verkningar undergrävs när 300 eller fler enheter av varje typ av essentiell cykeldel antingen deklareras för fri omsättning av en part eller levereras till parten.

(24) För att säkerställa rättslig säkerhet och insyn bör [den tröskel som föreskrivs i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013] uttryckligen anges i förordning [nr 88/97].

(25) Kommissionen anser vidare att det är lämpligt att förtydliga tolkningen av den tröskel som fastställs i artikel 14 c. I detta avseende bör tröskeln på färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel varje månad avse genomsnittet per månad av enheter av varje typ av essentiell cykeldel under 12-månadsperioder med början från och med dagen för

ikraftträdande av det relevanta bemyndigandet för användning för särskilda ändamål. Under alla omständigheter får en eller flera perioder sammantagna inte vara längre än giltighetstiden för det relevanta bemyndigandet för användning för särskilda ändamål.”

Unionens tullkodex

11 Artikel 211 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1) (nedan kallad unionens tullkodex) har rubriken ”Tillstånd”. I punkt 1 a i den artikeln föreskrivs följande:

”Ett tillstånd från tullmyndigheterna krävs i följande fall:

a) Användning av förfarandet för aktiv och passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.”

12 I artikel 254 i unionens tullkodex, med rubriken ”Förfarande för slutanvändning”, föreskrivs följande i punkt 1:

”Inom ramen för förfarandet för slutanvändning får varor övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 Det importerande företaget importerar inom ramen för sin verksamhet olika cykeldelar från Kina. I egenskap av importör innehar företaget sedan flera år tillbaka ett tillstånd för slutanvändning, utfärdat av huvudtullkontor C. Detta tillstånd, som beviljats med stöd av artikel 254 i unionens tullkodex, gör det möjligt för det importerande företaget att, i enlighet med punkt 1 i nämnda artikel, låta varor övergå till fri omsättning i unionen tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.

14 Nämnda tillstånd avsåg inledningsvis följande:

– essentiella cykeldelar som levereras till en befriad part i enlighet med förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013 (artikel 14 a),

– leveranser till andra innehavare av tillstånd som avser förfarandet för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i unionens tullkodex och artikel 291 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1), vilka inte själva genomför importformaliteterna (artikel 14 b i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013), och

– import varje månad av färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel som antingen deklareras för fri omsättning av en part eller levereras till parten (artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013).

15 I tillståndet angavs att färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel varje månad kunde deklareras för eget bruk eller överföras av en viss part till andra parter (slutkunder). Till följd av successiva ändringar av tullmyndigheten upphörde tillståndet emellertid att avse den befrielse som motsvarade den befrielse som anges i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013.

16 År 2018 ansökte det importerande företaget, med stöd av artikel 211.1 a i unionens tullkodex, hos tullmyndigheten om förlängning av tillståndet med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2018, så att den befrielse som föreskrivs i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, skulle omfattas.

17 Det importerande företaget anförde att denna bestämmelse bland annat tillåter befrielse från utvidgad antidumpningstull när färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel varje månad ”levereras” till en part. Enligt det importerande företaget ska detta fall av befrielse förstås så, att en importör, som inom ramen för sin verksamhet importerar cykeldelar för att leverera dem till sina olika kunder, varje månad har rätt att importera 299 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per kund utan att betala antidumpningstull.

18 Tullmyndigheten avslog denna ansökan, varpå det importerande företaget överklagade detta avslagsbeslut till Finanzgericht (Skattedomstolen, Tyskland), som ogillade överklagandet och fastställde beslutet att inte förlänga företagets tillstånd för slutanvändning.

19 Nämnda domstol ansåg att den befrielse som föreskrivs i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, endast var tillämplig på småskaliga aktörer och att den således borde begränsas till situationer i vilka färre än 300 enheter totalt levereras till importörens samtliga kunder. Denna tolkning stöds av artikel 3.2 andra strecksatsen i förordning nr 71/97, enligt vilken den undantagsförordning som kommissionen ska anta ska innehålla bestämmelser om ”bemyndigande av befrielse och kontroll av import av essentiella cykeldelar, särskilt av mellanhänder eller med avseende på deras användning i små mängder av småskaliga aktörer”.

20 Det importerande företaget överklagade Finanzgerichts avgörande till Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen, Tyskland), som är hänskjutande domstol.

21 Det importerande företaget gjorde gällande att begreppet småskaliga aktörer, i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse, inte definieras i gällande lagstiftning och att syftet med förordning nr 88/97 endast är att undvika att antidumpningstullen kringgås för det fall flera företag som deklarerar varor levererar varor till en kund i kvantiteter som, sammanlagt, överstiger den angivna tröskeln. Vad avser befrielsen från antidumpningstull är det således inte viktigt att fastställa den volym av essentiella cykeldelar som de företag som är mellanhänder säljer till andra aktörer, utan den månatliga kvantitet som slutligen levereras till varje slutkund. Tröskeln på ”färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel” varje månad utgör för övrigt en tullfrihet som befriar 299 av dessa enheter från antidumpningstull även om nämnda tröskel överskrids, och inte en högsta tillåtna mängd som innebär att ingen befrielse medges om en part varje månad deklarerar och levererar mer än 299 av nämnda enheter.

22 Den hänskjutande domstolen anser att utgången i det mål som anhängiggjorts vid den beror på vilken import av essentiella cykeldelar som är befriad från utvidgad antidumpningstull och har i detta avseende uttryckt tvivel beträffande tolkningen av artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013.

23 För det första vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida den befrielse som avses i denna bestämmelse kan kombineras med en annan befrielse som föreskrivs i artikel 14 a och/eller b i denna förordning. Den hänskjutande domstolen har i detta avseende anfört att om de befrielser från utvidgad antidumpningstull som föreskrivs i artikel 14 a och b i nämnda förordning kan kombineras med den befrielse som föreskrivs i artikel 14 d, beror detta på att dessa befrielser avser olika mottagare av produkter och olika monteringsoperationer och därför inte kan överlappa varandra. En part skulle däremot kunna åsidosätta syftet med förordning nr 88/97, som är att endast befria import av begränsad ekonomisk betydelse från antidumpningstull, genom att utnyttja befrielserna enligt artikel 14 a och/eller b i förordning 88/97, i dess lydelse från år 2013, tillsammans med den befrielse som föreskrivs i artikel 14 c i samma förordning, i dess ändrade lydelse. Härigenom skulle parten nämligen varje månad kunna importera fler än 299 enheter av essentiella cykeldelar som är befriade från antidumpningstull.

24 För det andra vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida det i tillståndet för slutanvändning, med beaktande av artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, kan föreskrivas en befrielse från utvidgad antidumpningstull för färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per kund och månad, eller om denna övre gräns är tillämplig på samtliga kunder. Den hänskjutande domstolen har påpekat att ordalydelsen i denna bestämmelse inte ger några anvisningar i detta avseende och att en vid tolkning av bestämmelsen skulle kunna leda till kringgående av antidumpningstullen. Den hänskjutande domstolen har även angett att det sätt på vilket en part bedriver sin verksamhet eller agerar på marknaden bör sakna betydelse vid prövningen av denna fråga.

25 För det tredje vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida tröskeln på ”färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel” varje månad, i den mening som avses i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, utgör en högsta tillåtna mängd som innebär att befrielsen från utvidgad antidumpningstull helt bortfaller om en part deklarerar och levererar fler än 299 enheter per månad. För denna tolkning talar unionslagstiftarens avsikt att låta små importörer eller mottagare av varor omfattas av den befrielse som föreskrivs i denna bestämmelse.

26 Mot denna bakgrund beslutade Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Ska artikel 14 c i [förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013], tolkas så, att denna befrielse från utvidgad antidumpningstull, i samma tillstånd för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i unionens tullkodex, får kombineras med andra befrielser enligt artikel 14 a och/eller b i förordning nr 88/97[, i dess lydelse från år 2013]?

2) Kan artikel 14 c i förordning nr 88/97[, i dess lydelse från år 2013,] tolkas så, att färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per kund och månad kan befrias från utvidgad antidumpningstull i tillståndet?

3) Utgör den kvantitet som anges i artikel 14 c i förordning nr 88/97 [, i dess lydelse från år 2013] på färre än 300 enheter per månad en högsta tillåtna mängd som innebär att befrielsen från utvidgad antidumpningstull helt bortfaller om en part deklarerar eller levererar mer än 299 enheter per månad, eller en tullfrihet som innebär att 299 enheter under alla omständigheter är befriade från antidumpningstull oberoende av om denna mängd överskrids?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

27 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska tolkas så, att den befrielse från utvidgad antidumpningstull som föreskrivs däri får, i samma tillstånd för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i unionens tullkodex, kombineras med en annan befrielse enligt artikel 14 a och/eller b i denna förordning, i dess ändrade lydelse.

28 Enligt domstolens fasta praxis ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (dom av den 14 mars 2024, VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

29 Vad för det första gäller lydelsen av de bestämmelser som är i fråga, konstaterar domstolen att varken artikel 254 i unionens tullkodex, som uttryckligen nämns i den första frågan, eller artikel 211 i tullkodexen, vilka båda avser tillstånd för slutanvändning, hindrar att ett tillstånd för slutanvändning kan föreskriva en kombination av flera slags befrielser från antidumpningstull.

30 De olika slags befrielser som avses i artikel 14 a–c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, nämns i tur och ordning och kopplas samman med konjunktionen ”eller”. Av användningen av denna konjunktion går det inte att dra slutsatsen att en slags befrielse nödvändigtvis utesluter en annan slags befrielse. Även om ett skäl för befrielse i sig kan utgöra grund för att omfattas av systemet med befrielse från utvidgad antidumpningstull, utesluter detta nämligen inte att flera skäl för befrielse omfattas av ett och samma tillstånd för slutanvändning enligt artiklarna 211 och 254 i unionens tullkodex.

31 Det ska för det andra påpekas att den allmänna systematiken i artikel 14 a–c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013 – med beaktande av skäl 38 i förordning nr 71/97, i vilket skälen för att bevilja befrielse från utvidgad antidumpningstull anges, och skäl 4 i förordning nr 88/97 – förefaller ligga i linje med syftet med den sistnämnda förordningen vilket är att tillåta import av essentiella cykeldelar av relativt begränsad ekonomisk betydelse utan tillämpning av utvidgad antidumpningstull.

32 Det är följaktligen föga sannolikt att en kombinerad användning av sådana befrielser skulle äventyra det mål som eftersträvas med införandet av antidumpningstullar, såväl med hänsyn till de kvantiteter cyklar som kan komma att tillverkas med dessa importerade essentiella delar som till den begränsade ekonomiska betydelsen av den import som befrias från dessa tullar.

33 Med beaktande av det ovan anförda ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska tolkas så, att den befrielse från utvidgad antidumpningstull som föreskrivs däri får, i samma tillstånd för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i unionens tullkodex, kombineras med en annan befrielse enligt artikel 14 a och/eller b i denna förordning, i dess ändrade lydelse.

Den andra frågan

34 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska tolkas så, att det i tillståndet för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i unionens tullkodex, kan föreskrivas en befrielse från utvidgad antidumpningstull för färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per kund och månad, eller om denna tröskel avser samtliga kunder till den som innehar tillståndet.

35 Det ska inledningsvis erinras om att domstolen i domen av den 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkterna 33 och 34), redan har fastställt att det i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, genom vilken en befrielse av mindre betydelse införs till förmån för vissa aktörer, ”föreskrivs en kvantitativ begränsning för varje månad och att det anges att antalet enheter beräknas med beaktande av samtliga närstående parter eller parter som har kompensationsarrangemang med importören eller deklaranten”.

36 Det är således klarlagt att denna befrielse av mindre betydelse fastställer ett högsta antal enheter av varje typ av essentiell cykeldel (närmare bestämt färre än 300 enheter) som kan importeras varje månad enligt artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, av en icke befriad importör, och detta oberoende av antalet företag/personer som importören därefter levererar dessa enheter till.

37 En sådan tolkning är förenlig med syftet med förordning nr 88/97, vilket är att tillåta befrielser från utvidgad antidumpningstull endast när dessa inte äventyrar de mål som eftersträvas med införandet av sådan tull. Om import som är befriad från sådan tull tilläts, även om den begränsades till färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per månad och kund, vilka skulle kunna levereras till ett potentiellt obegränsat antal kunder, skulle dessa mål kunna äventyras.

38 Med beaktande av det ovan anförda ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska tolkas så, att det i tillståndet för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i unionens tullkodex, kan föreskrivas en befrielse från utvidgad antidumpningstull för färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per månad och för samtliga kunder till den som innehar tillståndet.

Den tredje frågan

39 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska tolkas så, att ett överskridande av tröskeln på ”färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel” varje månad innebär att den som deklarerar och levererar mer än 299 enheter per månad inte åtnjuter någon befrielse från utvidgad antidumpningstull enligt denna bestämmelse.

40 Till att börja med framgår det inte av ordalydelsen i artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, att tröskeln på ”färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel” varje månad utgör en tullfrihet som, om den överskrids, ger rätt till befrielse från utvidgad antidumpningstull upp till denna tröskel.

41 Av artikel 15.2 i förordning nr 88/97, i dess lydelse enligt genomförandeförordning 2023/611, framgår däremot bland annat att om parterna har deklarerat för fri omsättning eller tagit emot leveranser av kvantiteter av essentiella cykeldelar som överstiger den tröskel som anges i artikel 14 c, ska varje bemyndigande av befrielse som beviljats dessa parter återkallas retroaktivt. Av detta följer att nämnda tröskel utgör ett värde vars överskridande helt berövar nämnda parter sådan befrielse.

42 Såsom kommissionen har påpekat i sitt skriftliga yttrande har denna utveckling av unionslagstiftningen gjort det möjligt att göra förtydliganden med hänsyn till de nationella tullmyndigheternas olika praxis. Det framgår emellertid av skäl 23 i genomförandeförordning nr 2023/611 att samma tröskel, så snart den fastställts i förordning nr 88/97, i dess ursprungliga lydelse, ska anses vara ett värde vars överskridande medför att bemyndigandet av befrielsen återkallas. Detta bekräftas för övrigt av skäl 24 i genomförandeförordningen, i vilket det anges att denna ”tröskel [av mindre betydelse] uttryckligen [bör] anges i förordning [nr 88/97]” ”för att säkerställa rättslig säkerhet och insyn”, samt av skäl 25 i nämnda genomförandeförordning.

43 Såsom den hänskjutande domstolen har påpekat och såsom framgår av skäl 4 i förordning nr 88/97, infördes befrielsen enligt förfarandet för slutanvändning för att möjliggöra import eller leveranser av små kvantiteter, med begränsad ekonomisk betydelse. Om ekonomiska aktörer som ägnar sig åt omfattande import eller återförsäljning automatiskt åtnjöt tullfrihet, i vart fall till viss del, på sådana transaktioner skulle det mål som eftersträvas med antidumpningslagstiftningen äventyras.

44 Slutligen har den hänskjutande domstolen hänvisat till domen av den 12 maj 2021, Hauptzollamt B (Kaviar av störarter) (C-87/20, EU:C:2021:382). I den domen fann domstolen att kvantiteten 125 gram kaviar av störarter per person, vilken kan införas utan uppvisande av ett importtillstånd, utgör en högsta tillåtna mängd. Domstolen grundade sig därvid särskilt på den omständigheten att bestämmelsen i fråga ska anses utgöra ett undantag som, i denna egenskap, ska tolkas restriktivt.

45 Omständigheterna i det nationella målet skiljer sig från omständigheterna i det mål som gav upphov till den domen, vilka avsåg skyddet av utrotningshotade arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 1997, s. 1).

46 Likväl syftar antidumpningslagstiftningen i förevarande fall till att skydda den europeiska cykelindustrin och befrielse från utvidgad antidumpningstull enligt förordning nr 88/97 beviljas endast för transaktioner som inte utgör kringgående, i synnerhet för transaktioner till förmån för små ekonomiska aktörer. Artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska således anses utgöra en undantagsbestämmelse till förmån för små ekonomiska aktörer vars verksamhet, med hänsyn till dess ringa ekonomiska inverkan, inte omfattas av tillämpningsområdet för de bestämmelser som syftar till att undvika kringgående av utvidgad antidumpningstull.

47 Med beaktande av det ovan anförda ska den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse från år 2013, ska tolkas så, att ett överskridande av tröskeln på ”färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel” varje månad innebär att den som deklarerar och levererar mer än 299 enheter per månad inte åtnjuter någon befrielse från utvidgad antidumpningstull enligt denna bestämmelse.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

1) **Artikel 14 c i kommissionens förordning (EG) nr 88/97 av den 20 januari 1997 om bemyndigande av att import av vissa cykeldelar med ursprung i Folkrepubliken Kina befrias från utvidgning genom rådets förordning (EG) nr 71/97 av den antidumpningstull som införs genom rådets förordning (EEG) nr 2474/93, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 512/2013 av den 4 juni 2013, ska tolkas så, att den befrielse från utvidgad antidumpningstull som föreskrivs däri får, i samma tillstånd för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, kombineras med en annan befrielse enligt artikel 14 a och/eller b i förordning nr 88/97, i dess ändrade lydelse.**

2) **Artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse enligt förordning nr 512/2013, ska tolkas så, att det i tillståndet för slutanvändning, i den mening som avses i artikel 254 i förordning nr 952/2013, kan föreskrivas en befrielse från utvidgad antidumpningstull för färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel per månad och för samtliga kunder till den som innehar tillståndet.**

3) **Artikel 14 c i förordning nr 88/97, i dess lydelse enligt förordning nr 512/2013, ska tolkas så, att ett överskridande av tröskeln på ”färre än 300 enheter av varje typ av essentiell cykeldel” varje månad innebär att den som deklarerar och levererar mer än 299 enheter per månad inte åtnjuter någon befrielse från utvidgad antidumpningstull enligt denna bestämmelse.**

Underskrifter